

STUDENTEN WEEKBLAD

Bibliotheek
VAN DE
Technische Hoogeschool
DELFT.

8^e Jaargang.

No. 32.

HOOFDREDACTEUR: J. H. TELDERS.

REDACTEUREN: CH. E. DUTILH, H. A. W. KLINKHAMER, J. A. SCHOUTEN, J. P. VALKEMA BLOUW, F. A. VENING MEINESZ.

Donderdag

13 Sept. '06.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER • DELFT

Inzendingen die Dinsdagmiddag 12 uur niet aan het redactie-adres zijn bezorgd, kunnen niet meer in het eerstkomend nummer worden opgenomen. Het adres voor redactie en administratie is: Binnenwatersloot 33.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING op het Bureau van de Redactie, Vlamingstraat 34, Dinsdag 18 September, des middags om 4 uur.

Onze plannen.

Aan het begin van eenen nieuwen jaargang past nu eenmaal een terugblik op het verleden en vooral een bepalen van de gedragslijn voor de toekomst. En hoewel administratief de jaargangen van ons blad loopen tot einde September, zoo wordt toch de logische scheiding gevormd door de groote vacantie. Daarna toch telt Delft weer een groot aantal nieuwelingen onder zijne studentenbevolking, dan ook bemerken wij met leedwezen, dat vele bekende figuren ons verlieten om elders hun fortuin te zoeken.

Dit alles is reden, dat in de opeenvolgende Septembermaanden gewoonlijk artikelen over het S.-W. verschijnen, om het blad den nieuw aangekomenen bekend te maken en om het bij voortdoring in de belangstelling der ouderen aan te bevelen.

Ditmaal echter hebben wij iets meer tot onze lezers te zeggen.

Het afgelopen jaar is er een geweest, dat de redactie van ons blad niet heeft bevredigd, al willen wij er reeds aanstonds op wijzen, hoe het ook in dat jaar zijn recht van bestaan weer zonneklaar heeft bewezen. Men denke er slechts even aan terug, hoe in de bewogen tijden onze kolommen steeds allen de mogelijkheid boden, hunne ideeën in wijderen kring bekend te maken; hoe er over de vragen van verhouding van Corps en Bond; over het nut van de Handleidingen-Vereeniging en vooral over de Studiequaesties in ons blad uit alle kringen artikelen zijn verschenen, die er zeer zeker veel toe hebben bijgedragen, eene behoorlijke oplossing dier vragen mogelijk te maken. In zulke tijden gevoelt men weer, hoe nuttig en noodig het bestaan van een Studentenblad is.

Maar, als gezegd, bevredigd heeft deze jaargang ons allermint en wij hebben dan ook gemeend, energisch eenige verbeteringen te moeten invoeren, teneinde te vermijden, dat de fouten, die het S.-W. aankleefden, zouden voortgaan zijn bestaan te ondermijnen.

De moeilijkheden, bij aanvulling der redactie ondervonden, waardoor redacteuren, ondanks weinig beschikbaren tijd, gedwongen werden hunne functies te blijven vervullen, hadden voor een groot deel daaraan schuld. Wij vertrouwen echter, dat de examenverschrikking, die ons dien last bezorgde, nu zal zijn geweken en wij eenige frissche krachten in ons midden zullen kunnen opnemen.

Maar er waren andere redenen voor het geringe succes van den afgelopen jaargang. De samenwerking met de Amsterdamsche redactie bleek niet die resultaten op te leveren, die wij er van verwachtten. Hadden wij gehoopt, dat de uitbreiding tot Amsterdam de belangrijkheid van ons blad zou verhoogen, het tegendeel is het geval geweest in zooverre, als de redactie te A., niet voldoende gesteund door hare lezers, onmachtig was, dat te leveren, wat wij hadden gehoopt. En als er van zulk eene samenwerking toch niet de noodige kracht uitgaat, dan leidt zij tot een hinken op twee gedachten, dat slechts verslappend werken kan. Zoo meenden wij voor het vervolg onze kracht geheel in Delft te moeten zoeken en werd door ons in dien zin aan de Amsterdamsche redactie geschreven. Voor hetgeen zij voor ons blad heeft gedaan brengen wij haar hier gaarne onzen openlijken dank. Wij kunnen echter niet anders, dan

een band verbreken, die, als uitvloeisel van een onjuist gebleken beginsel, ons blad niet ten goede kwam.

Verder was eene besliste fout, dat wij te weinig actueel waren en er te veel langs ons heen ging van wat in de Studenten- en Hoogeschoolwereld gebeurde. Dit bezwaar hebben wij voor den volgenden jaargang ondervangen door over de verschillende redacteuren de werkzaamheden te verdeelen. Dientengevolge zal de oudste redacteur in functie als hoofdredacteur de leiding en contrôle der redactieaangelegenheden op zich nemen en zullen de andere leden der redactie de verantwoordelijkheid dragen voor de rubriek der berichten en mededeelingen, voor verslagen van belangrijke uitvoeringen en vergaderingen, enz. Daardoor hopen wij het blad te maken tot één, dat in alle opzichten zijne lezers op de hoogte houdt van wat er in Delft omgaat en dat dientengevolge voor hen van het grootste belang is. Publicaties van het bestuur der T. H. uitgaande over examens, enz. zullen met gelijk doel in onze kolommen eene plaats vinden.

Zullen wij dus trachten het praktisch nut van een abonnement zoo hoog mogelijk op te voeren, nooit mag uit het oog worden verloren, dat de hoofdbestemming van het blad moet blijven: den ingeschrevenen der T. H. de gelegenheid te openen van gedachten te wisselen over de meest verscheidene onderwerpen, zich door het schrijven van artikels verder te oefenen in het onder-woorden-brengen hunner meeningen. Iedere jaargang toont weer, hoe er steeds wel enkele onderwerpen zijn, waarin bredere kringen der studenten belangstellen en hoe noodig dan een studentenblad is.

Zoo stellen wij ons den komenden jaargang voor als een van grooten bloei. Doch van onze lezers zal het afhangen of die verwachting in vervulling zal gaan: zij toch moeten door hun abonnement den uitgever mogelijk maken, het blad te doen verschijnen, maar vooral hebben zij ook in zekeren zin den plicht het op hunne beurt te steunen door inzendingen.

Want voorloopig weigeren wij aan te nemen, dat er onder de elfhonderd ingeschrevenen niet meer dan tien ooit iets te zeggen zouden hebben van genoeg belang om het den medestudenten bekend te maken.

Wij besluiten met den wensch, dat waar wij van onze zijde zullen doen, wat in ons vermogen is, ook de lezers zich eens eenige moeite zullen getroosten om ons blad te maken tot wat het moet zijn: een Delftsch Studentenblad in den ruimsten zin des woords.

DE REDACTIE.

Inaugureele rede Prof. L. A. van Royen.

Maandagmiddag, 11 September, werd door den nieuw benoemden Hoogleraar in de Mechanische Technologie, den oud-kapitein der artillerie L. A. van Royen, zijn inaugureele rede uitgesproken ten aanhoore van enkele professoren, studenten en verdere belangstellenden, in de Groote Doelenzaal. Spreker begon met te laken het meerendeel van de menschen, dat zonder zich eenigszins rekenschap te geven van de ontstaanswijze er van, zich bedient van een groot aantal verbruiks- en luxeartikelen, alsof dit de eenvoudigste zaak ter wereld ware; zonder ook maar eenigszins te

beseffen, hoeveel geestelijke en mechanische arbeid noodig was, om die artikelen voort te brengen.

Degenen evenwel, die zich behalve van het doel van het artikel ook bewust zijn de grootheid van de industrie, die dat artikel produceerde, zien voor zich liggen een onmetelijk arbeidsveld, waarop aardebewoners in grooten getale zich bezig houden de grondstoffen, hun door de natuur geschonken, te verwerken tot voor het doel geschikte vormen.

De technologie is de wetenschap die de verschillende wijzen van bewerking aangeeft; deze bewerking kan zijn chemisch of mechanisch. Daarnaar splitst zich ook de technologie in twee onderdeelen.

Spreker is geroepen daarvan te onderwijzen de mechanische technologie. Hij toont aan het nut en wijst op de nauwkeurigheid van de verschillende gereedschapswerktuigen; gaat na de evolutie in den bouw dier werktuigen. Spreker merkt op hoe de ontwikkeling ervan hand in hand ging met die der stoommachine; geeft voorbeelden van de steeds zwaarder wordende eischen, die men stelt.

Als voorbeeld haalt spreker aan den stoomhamer, die hoewel reeds eerder door Watt ontworpen, eerst in 1842 werd toegepast, omdat men tot dien tijd voldoende geholpen was met den goedkoopere waterhamer. Tegenwoordig komen hamers met een valgewicht van 125 ton voor. Door zijn plotselinge werking brengt echter de stoomhamer slechts verandering in de structuur der bovenste materiaal-lagen. Zal ook in de kern een verandering moeten plaats grijpen, dan bezigt men de langzamer werkende pers, gewoonlijk hydraulische pers. De totale druk daarvan gaat tot 14000 ton. Verder noemt spreker eenige afmetingen op van schaaft- en draaibanken en schetst daarvan de volmaaktheid.

Ten slotte waarschuwt spreker tegen overdrijving, waar het betreft snelloopende gereedschapswerktuigen of zware hamers en wijst er op hoe een goed fabrikant in de eerste plaats te letten heeft op duurzaamheid zijner werktuigen en of zij voldoende zijn voor zijn bedrijf.

Na deze rede uitgesproken te hebben, hield professor Van Royen in den foyer receptie.

Inaugureele rede van Prof. Itz, Hoogleraar in de bouwconstructieeler.

De Intreerede van den heer Prof. Itz gaf ons als 't ware een uitgebreide inleiding tot zijn colleges. Het werd ons duidelijk wat de richting zal zijn waarin hij als docent zal werken, wat het doel is waarnaar hij zal streven. En dit doel is groot; het is den ingenieur te helpen ontwikkelen tot een zoowel op theoretisch als op practisch gebied hoogstaand man. De ingenieur vormt de schakel tusschen theorie en practijk, hij moet trachten de harmonie te vinden tusschen kennen en kunnen. De noodzakelijkheid en de belangrijkheid van dit streven werd door spreker op zoo overtuigende wijze aangetoond dat wij niet twijfelen of men heeft in Prof. Itz den man gevonden die ons tot dit zoo moeilijk te bereiken doel een schrede nader zal brengen.

Het doceeren van de constructieeler, het leeren kennen van, en het liefde wekken voor de constructie, ziedaar de taak waarvoor Prof. Itz geroepen is, volgens de hooge opvatting die spreker er van geeft. Ongetwijfeld een zeer belangrijke taak. De kennis der constructie toch is niet alleen de grondslag waarop de ingenieur voortbouwt, maar tevens de eerste voorwaarde voor een Bouwkunstenaar. Is niet de bouwkunst: het constructief juist belichamen onzer gedachten in een schoonen vorm? Heeft niet de architectuur die versteende geschiedenis der menschheid bewezen dat de uitingen der grootste ideeën van alle eeuwen, door constructie worden beheerscht?

En wat eerst onbewust geschiedde zal onzen tijd bewust trachten te volbrengen. Gewapend met een helder inzicht in de constructie zal de geboren kunstenaar iets waarlijks groots volbrengen.

Steunend op de grondgedachte, dat ook bij het onderwijs reeds theorie en practijk hand aan hand moeten gaan, legde spreker bloot op welke wijze dit te bereiken was. Bij de teekeningen zal gelet worden op de ontwikkeling van constructief inzicht, met nadruk zal worden gewezen op het logisch verband tusschen constructie en bestemming, zoodat ook zelf ontwerpen van onderdeelen mogelijk wordt. Doch dit alles is niet voldoende. De ingenieur zal staan in het werkelijke leven, welnu laat hij ook zijn opleiding voor een deel in het leven zelf genieten. Practisch werken en

ook zelf hanteeren der gereedschappen (zonder van den ingenieur echter een handwerksman te maken), ziedaar de wegen die openstaan.

Wij allen verwachten veel van Prof. Itz en wij roepen hem een hartelijk welkom toe, overtuigd als wij zijn van zijn toewijding en vermogen.

Van de rede zelf hadden wij eigenlijk meer verwacht. Het behandelde onderwerp is te dikwijls besproken en van te ingrijpenden aard, dan dat een zoo uitgebreide behandeling ons niet op nieuwe inzichten zou doen hopen. En deze heeft spreker ons niet gegeven. Wel werd door zijne woorden de overtuiging nog dieper gevestigd dat de practijk aan de T. H. S. niet mag worden verwaarloosd, maar de middelen om dat doel te bereiken staan ons niet helderder voor den geest.

Met enkele woorden van dank en hulde aan zijn voorganger en leermeester Prof. Morre, aan den heer Metselaar en aan zijn collega's de hoogleeraren Klinkhamer en Everts, eindigde spreker zijne rede.

v. H.

Gedrukte dictaten een gevaar voor de studie?

In den afgelopen cursus verschenen in het S. W. eene serie min of meer hoogdravende artikelen over het nut van de Dictaten-vereeniging. Er werd met een beminnelijk optimisme betoogd, dat, als het gejaagde dictaatschrijven op colleges maar te verminderen was, dat dan de hoorder meer tijd zou krijgen, gedurende de lesuren het gehoorde te verwerken en dat daardoor de wetenschappelijkheid der studie zou worden gebaat. Immers, redeneerde men, het dom-machinale werk van letterlijk opschrijven, wat de docent mededeelt, zou kunnen vervallen, een juister begripen van het gesprokene ervoor in de plaats kunnen treden. Tijd zou worden bespaard, om nuttiger te worden besteed.

Nu zal niet licht iemand worden gevonden, die bezwaren heeft tegen eene instelling, die dit schoone doel nastreeft, n.l. als de wegen, die deze instelling kiest, dan ook zoo zijn, dat men eene benadering van het doel verwachten mag. Op die wegen komt het dus aan en ik kan mij niet verhelen, dat ik hier een groot aantal ruime, breede chaussees voor mij zie, die in verschillende richting wijzen, doch zonder uitzondering op één punt samenkomen: het grafmonument voor de wetenschappelijkheid onzer studie.

Behalve deze gemakkelijke, goedgeplaveide banen moet er nog wel ergens een moeilijk, steil en verborgen bergpad te vinden zijn, dat ons inderdaad naar hooger streken voert; maar waar?

Laten wij ons eens even bepalen bij de vraag, hoe eene handleiding voor Toegepaste Mechanica b. v. zou moeten zijn ingericht om de groote verwachtingen van de dictatenvormannen niet tot bespotting te worden.

De omvang der examens is zoo beangstigend, dat waarschijnlijk steeds verreweg de meeste kandidaten niet zooveel tijd aan de studie van een vak zullen kunnen wijden als zij wel zouden wenschen. Daarom mogen wij er niet van uitgaan, dat het gebruik van de handleiding ook nog met serieus collegelooopen en bronnenstudie gepaard zal gaan. Mag men al eens een enkel maal een boek opslaan, de groote meerderheid zal die middelen aangrijpen, die hen in staat stellen zo snel mogelijk de benodigde examen kennis op te doen. Onderdeelen van een vak, die toevallig niet worden geëxamineerd, zijn daardoor voor goed buiten de belangstelling dezer meerderheid gebannen.

Als nu eene gedrukte handleiding het dictaatmaken overbodig maken of althans beperken moet, dan moet zij datgene geheel of gedeeltelijk bevatten, wat tot nu toe in een goed dictaat placht voor te komen. Bevat zij het geheel, dan zullen zeer velen er eenvoudig aanleiding in vinden van de colleges weg te blijven en in plaats van verhooging van wetenschappelijkheid bereikt men slechts het werken uit nog niet eens zelf geschreven dictaten, naar ieder zal toegeven een volkomen tegengesteld resultaat.

Neen, zal men zeggen, zoo'n handleiding moet het collegelooopen volstrekt niet overbodig maken. Zij zal slechts het geraamte bevatten, waaromheen men zelf het vak zal moeten aanvullen. Maar dan moet men het op college naast zich hebben, steeds nagaan of wat de docent geeft er in staat

of niet en in het laatste geval aanvullen. Als nu de hoogleeraar elk jaar weer precies hetzelfde voordraagt in dezelfde volgorde, dan gaat dit goed. Maar wanneer hij met meer belangstelling in zijn vak zich op de hoogte houdt van zijn tijd, zijne voordracht telkens weer omwerkt, deelen inlascht, andere weglaat, dan is het noodzakelijk gevolg een wanhopig gezoek en gesnuffel in de handleidingen, dat de aandacht van den student — en wellicht die van den lesgever — veel meer afleidt dan het ouderwetsch dictaat maken en het voordeel is wederom nihil.

Wat wil men eigenlijk? Is het het plan in zoo eene handleiding b.v. afleidingen op te nemen van de drienmomentenstelling, van Castagliano, enz.? Of wil men de resultaten vermelden zonder afleiding of bewijs? Wil men uitgewerkte voorbeelden geven of wil men het niet?

Vermeldt men slechts resultaten zonder afleiding, dan loopt men veel gevaar, dat de studeerenden zich om de afleiding al heel weinig zullen bekommeren of dat zij toch de geheele afleiding op het college zullen moeten opschrijven, waardoor een groot deel van het dictaatmaken toch weer noodzakelijk wordt.

Zoolang als de gedrukte handleiding er slechts toe dient om de studeerenden van een beter dictaat te voorzien, zal het uitsluitend uit dictaten werken erdoor worden bevorderd, wat zeer zeker een gevaar voor de wetenschappelijkheid beteekent. Gaan de menschen er ook nog minder door collegeloopten, zooals 't geval zou zijn als het dictaat iemand zoowat voor 't examen klaarmaakte, dan wordt dit gevaar nog veel grooter, daar geen reden bestaat, dat men meer aan bronnenstudie zou doen met goede, dan thans met slechte dictaten. Bovendien doet men nog afstand van de niet geheel te verwaarloozen goeden invloed, dien het heeft een dictaat zelf te moeten schrijven.

Zeer zeker is het niet gemakkelijk hier den juisten vorm te vinden. Naar mijne meening zal slechts die oplossing toe te juichen zijn, welke geheel voldoet aan de voorwaarde, dat niemand de handleiding zal kunnen beschouwen als een heel beknopt werkje, waar toch zoowat alles in staat wat men weten moet. Ik geloof trouwens gelukkig, dat de hoogleeraar in de Toegepaste Mechanica reeds door zijne wijze van examineeren tegen het ontstaan van eene dergelijke opvatting zou waken.

Zou ik nu moeten zeggen, wat m.i. een juiste inrichting zou zijn voor eene dergelijke handleiding, dan zou ik willen voorstellen om ervan te maken een werkje, waarin in goed gestyleerd Nederlandsch de verschillende grondbegrippen van het vak klaaren duidelijk worden behandeld. Dat is voor den tegenwoordigen dictaatmaker het moeilijkste punt en tevens dat, waarop de helderheid van inzicht der examinandi zeer vaak te wenschen overlaat, terwijl het juist van het allerhoogste belang is, dat men zich volkomen thuisgevoelt in alle mogelijke begrippen als spanningstoestanden, normaal- en schuifspanning, hoofdvlakken, traagheids-, spannings- en vormveranderingsellipsoïdes, invloedslijnen, enz. enz. Wie eenmaal zich het wezen van deze onderwerpen volkomen helder heeft gemaakt, zal weinig moeite ondervinden er mede te werken, terwijl hij zonder dat dieper inzicht steeds half werk zal leveren, waarop hijzelf niet zal durven vertrouwen.

Ik voegde met opzet in: „in goed gestyleerd Nederlandsch”. Waar het erop aankomt begrippen juist te omschrijven moet men reeds daarom in zekeren zin een goed stylist de samenstelling opdragen maar ook overigens zal het van het uiterste belang zijn, dat het werkje een leesbaar geheel vorme, dat het onderling verband der behandelde onderwerpen helder in het licht stelt. Eene verzameling definities in telegramstijl en met zinnen zonder onderwerp of gezegde en dergelijke wordt dermate ongenietbaar, dat het doel geheel zou worden gemist.

Ten slotte zou aan dit zuiver theoretisch werkje nog eene kleine verzameling formules kunnen worden toegevoegd, die later in de praktijk van dienst kan zijn, maar met inachtname van hooger genoemde voorwaarde.

Op deze wijze zou men kunnen krijgen eene beknopte uitgave, die den gebruiker een helder inzicht zou geven in het vak, tevens de noodzakelijkheid latende tot verdere studie, 't zij uit dictaat, 't zij uit boeken.

Eén bezwaar is er echter en wel een niet gering: Zoo gemakkelijk als het is om een dictaat een beetje te veranderen en voor de pers gereed te maken, zoo moeilijk is het, volgens bovenstaande ideeën een geschrift samen te stellen, waarvoor een voorbeeld wellicht niet te vinden is.

Doch laat men toch liever al het mogelijke doen om iets goeds tot stand te brengen, dan uit gemakzucht het den eersten den besten op te dragen, die het wellicht ter wille van een onbeduidend honorarium op zich neemt, zonder eigenlijk voor zijne taak te zijn opgewassen.

Ik nam hier bij wijze van voorbeeld de Toegepaste Mechanica; het spreekt van zelf, dat ieder vak zijne eigenaardige eischen heeft; toch geloof ik, dat beschouwingen als de bovenstaande voor meerdere vakken op te stellen zouden zijn.

Moge men te bevoegder plaatsen dit eens overwegen en zijne meening doen kennen.

Ts.

Sollicitaties en aanverwante artikelen.

De oogenblikken, dat men in den studententijd aan de beruchte „naaste toekomst” denkt, zijn, wanneer men er de romantiek buiten laat, schaarsch. Alleen in tijden van inschrijving en van examens, als het reuzenaantal der collega's en concurrenten zich in zijn onheilspellende afmetingen aan ons opdringt, bekruipt ons wel eens een gevoel van angst, dat zich bij de pessimisten uit in een vreesachtig „dat loopt spaak”, bij de gematigden in een „hoe moet dat gaan?” en bij de meest verklaarde optimisten zelfs nog vertolkt wordt door een vrij egoïstisch getint „'t Zal voor ons nog wel gaan, maar ik houd mijn hart vast voor de na ons komenden”.

Echter deze stemmingen vloeien weer langzamerhand ineen en maken plaats voor een berustend „We zullen er nog wel eens op terugkomen wanneer het eindexamen achter den rug is, die tijd is nog zoo ver”.

Deze laatste beslissing, hoewel om de daarin opgesloten bescheidenheid te loven, is en blijft gevaarlijk, want een feit is het, dat men in den studententijd zijn toekomst al voor een deel in de hand heeft. Wanneer men maar niet zoo ins blaue hinein werkt, maar een zekere richting in de studie houdt, dan heeft men kans later spoediger in de lijn te komen waarin men zich wenscht te bewegen.

Men trekke echter zelf zijn conclusies uit het volgende verhaal mijner ervaringen dat ik hier met Robinson Crusoeachtige zaakrijkheid zal trachten mee te deelen.

De vergelijking Robinson Crusoe valt mij daar plotseling in, maar inderdaad, zij is niet zoo onjuist. 't Gevoel, dat men na een geslaagd eindexamen in zich voelt opkomen, kan, dunkt mij, aan het zijne bij zijn stranding niet zoo ongelijk zijn. Niettegenstaande de weldadige verlichting, die men voelt na de wonderbare redding, ziet men den toestand somber in, bedenkend dat men geheel alleen op een onbekend strand wordt neergeworpen, met niets dan een portefeuille met gebrekkige teekeningen, te vergelijken met Robinson's mandje met gebrekkige gereedschappen.

Spoedig echter herneemt de geschokte energie weder hare rechten en begint men vol moed de eerste stappen te doen om in zijn onderhoud te voorzien.

Aan Robinson een voorbeeld nemende, die met dit doel zijn gereedschapsmandje en alles wat hij nog kon vinden onder den arm nam, vatte ik ook mijn portefeuille op met alles wat ik uit de schipbreuk redden kon, zijnde niets dan een kaartje met B. I. en begaf mij op weg.

Het was een van die dagen waarop men alleen naar den thermometer durft kijken als hij in de schaduw hangt, uit vrees van theoretische flauwten die men bij het kijken op den zonthermometer gevaar loopt te krijgen.

Men kan zich voorstellen dat het dragen eener bijna onverplaatsbare portefeuille onder die omstandigheden op zijn zachtst gezegd doodelijk is en dat ik dan ook met het doodszweet op het voorhoofd bij architect A. aanbelde.

Architect A. was een gehaast maar beleefd man, die mij met een wilwillende maar gehaaste rede ontving, waaruit ik onder dankbetuiging voor zijn goede woorden spoedig concludeerde dat hij niemand noodig had maar dat, als hij iemand noodig had gehad, hij zeker een man uit de praktijk en geen ingenieur zou genomen hebben. Hij zag met gehaaste belangstelling mijn teekeningen in en vertrok overhaast, mij overlatende aan de hand van het noodlot dat mij met mijn portefeuille opnam en voor het huis van architect B. neerplante.

Architect B. was een kalm en ernstig man, die mij met bijzondere vriendelijkheid ontving en ik geloof ook, dat hij mij graag zou hebben genomen wanneer de tegenwoordige algemeene slapte hem ook niet alle werk had ontnomen.

BOEKBESPREKING.

„HET KRUIS AAN DEN HORIZONT”

door Dr. C. Duprel, vertaald door
H. B. Kennedy van Dam. — Uitgave
G. A. W. van Straaten, Middelburg.

Dikwijls is het moeilijk een oordeel te vellen over een boek, wanneer de vertaling slecht is. Struikelt men voortdurend over Germanismen of nog vreemder fouten in zinsbouw of woordkeuze, dan komt men er gauw toe het geheele boek te veroordeelen.

Slechts aan hoogst enkelen kan het gegeven zijn een juiste grens te trekken tusschen de stof en de bewerking daarvan, tusschen inhoud en stijl.

Bovendien is het de vraag of een boek, waarvan de stof goed is, maar de bewerking gebrekkig, niet nog meer te veroordeelen is dan een boek waarvan beide minderwaardig zijn. In het eerste geval namelijk is de schrijver er blijkbaar niet in geslaagd zich door zijn stof te laten bezielen; en dat is toch de eerste voorwaarde voor een slagen op litterair gebied. Laten wij van dit boek de bewerking, d. i. de Hollandsche vertaling — als slecht — buiten rekening, dan blijft als stof over iets dat tweeslachtig, of eigenlijk drieslachtig is.

Of we hebben hier te doen met een zeer tendentieuzen roman, of met een zeer bijzondere manier om staaltjes van somnambulisme en dergelijke te publiceeren, of het is reklame voor een wetenschap gegrond op deze staaltjes.

Uit der aard baart dit boek den lezer buitengemeen vele en merkwaardige verrassingen.

Het komt hier per slot van rekening neer op de geschiedenis van een adellijk en schatrijk jongman, die verliefd is op een door omstandigheden zeer ontwikkeld meisje uit de bergen, dat hem een buitenechtelijk kind schenkt.

Op den dag dat hij na lange scheiding de geliefde weer zal ontmoeten, stort zij in een gletscherspleet. Alle pogingen tot redding blijken vruchteloos. Mèt haar in den dood neemt zij het geheim van de verblijfplaats van hun kind, zijnde een zoon.

Het gansche leven van den ongelukkigen man, die alzoo in één en hetzelfde oogenblik — praktisch gesproken — èn vrouw èn kind verliest, is van nu af gewijd aan de studie van vele mystieke wetenschappen, die hem moeten helpen zijn zoon op te sporen. Hij studeert daartoe in de oude boeken zijns vaders, van wien hij zijn neiging tot overpeinzingen erfde; hij trekt daarvoor naar Indië en ondervraagt er wijze fakirs; in Egypte lezen door Derwischen gesuggereerde knapen uit druppels inkt zijn toekomst, in 't kort geen middel laat hij ongebruikt om zijn zoon te vinden.

Resultaat van al deze onderzoekingen is een reeks van voorspellingen.

Deze komen allicht uit, dat hoort zoo bij het boek.

Na 10 jaar zal hij zijn zoon weervinden. Maar ook is hem voorspeld dat hij onmiddellijk daarvoor een man met een litteken op 't gelaat zal ontmoeten. Deze blijkt hem vijandig.

Zoo zelfs dat hij hem om redenen, die te ingewikkeld zijn om hier te beschrijven, in de gletscherspleet gooit waar vroeger ook zijn geliefde in omkwam.

Op het oogenblik dat de misdaad gepleegd is komt in de verte aan een troepje menschen, bestaande uit den verloren zoon en enkele gendarmen. Want reeds was uitgekomen het misdadig voornemen van den man met het litteken. Deze wordt gevat, maar vergiftigt zich inderhaast om de schande van een rechtsgeding te ontlopen.

De vader wordt halfdood uit de spleet gehaald; bij het zoeken naar hem vindt men nog een tweede lijk; dit is door de kou van het ijs gekonserveerd en wordt herkend als het meisje dat jaren geleden omkwam. Zoo zijn dus moeder, vader en zoon weer vereenigd. De vader heeft nog de kracht op te zien en dit te beseffen; dit is echter zijn laatste krachtsinspanning; met een tevreden glimlach op 't gelaat blaast hij den laatsten adem uit.

Alhoewel ik mij niet vlei hiermee een begrijpelijke beschrijving van het boek gegeven te hebben, durf ik toch beweren dat in het algemeen in het boek zelf ook zeer veel onbegrijpelijke passages voorkomen. Het kan niet goed zijn

(Zie vervolg Tweede Blad.)

Echter steunde hij mij gaarne met raad en daad, zoodat ik met velerlei adressen gewapend weer verder toog.

Zwaarder en zwaarder werd mijn portefeuille die ik uit piëteit voor zulk een schat en uit een soort spontaan sport-enthousiasme niet meer dan om de 5 stappen op de straat zette om te rusten. Ik las medelijden op het warme gezicht van de voorbijgangers en voelde dat ook op mijn zeer warm gezicht medelijden met mijzelf te lezen stond.

„Als wij dat doen,” hoorde ik opeens naast mij, „dan zetten we zoo'n meubel op den schouder.” Dat was een idee, ik plantte mijn schat op mijn schouder en bevond mij weldra bij architect C.

Architect C. was niet thuis, zoodat ik bij architect D. aanklopte. Blijkbaar was architect D. ook een zeer bezig man want hij was niet alleen niet thuis, maar in de naaste toekomst ook niet te spreken. Nu moet ik eerlijk zeggen dat ik het voor dien dag genoeg vond en ik trok naar huis.

Ik verzoek dit verhaal met lichte wijzigingen met 3 te vermenigvuldigen, dan is mijn lijdensgeschiedenis in hoofdzaak bekend.

Architecten E., G., H., K. en M. waren uit de stad en ik kreeg al den indruk dat architect en bureau niet onafscheidelijk verbonden waren zooals men bij prijsvragen tracht te doen uitkomen, wanneer ik niet architect F. had thuis getroffen, die mij heel welwillend zeide dat er op 't oogenblik niets noodig was, „maar probeert U eens daar en daar” en ik geloof dat hij er uit gewoonte bij wou voegen: „die heeft geloof ik nog geen vaste wijn-firma.” Het is geen wonder, want als ik 2de klasse in plaats van 3de gereisd had, zou ik niet weten wat mij van een commis-voyageur had onderscheiden.

Architect I. kon mij niet plaatsen, maar daar ik meende dat er misschien over eenigen tijd quaestie van was, vroeg ik hem mijn portefeuille te mogen toonen. „Och neen, dank U zeer, daar heb ik niet veel aan, U leert wel heel mooi teekenen op de P. S. of neem mij niet kwalijk, T. H. S., maar ik heb liever menschen die wat kunnen.” Mijn met groote welsprekendheid gevoerd betoog, dat de praktijk aan de T. H. S. niet werd verwaarloosd, had geen succes, zoodat ik mij naar architect J. begaf, die mij, ik erken het gaarne, heel welwillend en behulpzaam mededeelde, dat er voor mij geen werk was.

Toen nu ook ten slotte architect L. mij wegzond, gaf ik het op, wierp mij thuis in een luie-stoel en stak een sigaar op om eens rustig na te denken.

Zoo denkende meen ik twee wetten te hebben ontdekt, die ik helaas alleen proefondervindelijk kan bewijzen, n. l.: Welwillendheid en vriendelijkheid zijn omgekeerd evenredig met het quotient van plaatsruimte en tijd,

en ten tweede de belangrijkste:

Een vermeerdering van theoretische kennis heeft steeds een verminderling van geschiktheid voor een betrekking ten gevolge.

Het doel der publicatie dezer natuurwetten is in geen deele aan mijn spijt lucht te geven over mijn ondervindingen, want ten eerste ben ik ten slotte geslaagd en ten tweede ben ik weer een goed deel van de hooggeroemde levenservaring deelachtig geworden. Neen, mijn doel is alleen erop te wijzen, dat de naam der T. H. S. in de buitenwereld nog lang niet is wat hij moest zijn. Het is mij herhaaldelijk gebleken dat de denkbeelden die men er daar over heeft zeer verouderd zijn en dus niet strooken met de bestaande toestanden. Het is niet waar dat een afgestudeerd ingenieur zooveel minder waard behoeft te zijn dan een teekenaar zonder voorstudie, het is alleen maar zoo geweest tot nog toe. Nu de richting, vooral in onze afdeeling, steeds meer wordt die der praktijk aan de hand der theorie en niet de theorie alleen, nu is de tijd komende dat het eindeloos in de lucht steken van mannen uit de praktijk boven gestudeerden onzin wordt.

Ik zeg dit niet uit gebrek aan waardeering, integendeel, ik voel bewondering voor den self-made man, maar ik blijf gelooven, dat aan ons de toekomst zal zijn, wanneer we als student reeds voelen, dat we de toekomst in onze hand hebben, wanneer de latere concurrentie der praktijk-mannen ons reeds nu aanspoort hun dien voorsprong te ontnemen door met evenveel praktijk en meer theorie dan zij voor den dag te komen.

v. H.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 13 SEPTEMBER 1906. No. 32.

noch voor den roman, noch voor de strekking, d. i. in
dezen het populair maken van mystieke wetenschappen,
op dergelijke wijze als in dit boek gebeurt, deze twee
zaken door elkaar te weven. D.

INGEKOMEN BOEKEN:

„LOKI”, Dramaties gedicht in vier zangen
door MARCELLUS EMANTS.
Uitgave VAN HOLKEMA & WAREN-
DORF, Amsterdam.

(Marcellus Emants, hiertoe uitgenoodigd door Albert Vogel,
heeft zijn gedicht „Godenschemering” zoodanig omgewerkt,
dat het alsnu mogelijk is dit op eenen avond te zeggen.
Hierbij zijn echter zulke groote wijzigingen noodig gebleken,
dat ook de titel veranderd werd in „Loki”.)

CONTRACT OF SACRAMENT?

Een Huwelijksbeschouwing door
Ds. MENNO HUIZINGA JR.
Uitgave H. L. VAN DER KLEI,
Groningen.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

Corpsvergadering van 7 September.

Vrijdagmiddag 11. had de Corpsvergadering plaats, die
door den Senaat per circulaire saamgeroepen, tot taak had
te beschikken over het Senaatsvoorstel tot dispensatiever-
leening van artt. 1 en 14, Hfdst. X der Corpswet. Een gering
aantal belangstellende leden nam met algemeene stemmen
dit voorstel aan. Eveneens werd met algemeene stemmen
aangenomen een motie van dankbetuiging van het D.S.C.
aan het U.S.C. voor de luisterrijke en gastvrije ontvangst,
zijnen Senaat en leden ter gelegenheid van het 54ste lustrum
der Utrechtsche hoogeschool, bereid.

's Middags om vijf uur sloot de gelegenheid tot Candidaat-
stelling voor het ambt van Secretaris van den Senaat van
het Delftsch Studentencorps. Daar behalve de officieele
Candidaat, de Heer C. D. van Tienhoven, geen andere
waren ingekomen, was deze bij enkelvoudige Candidaat-
stelling verkozen. Nog denzelfden avond had de installatie
plaats, zoodat op den Brulavond de Secretaris reeds in
functie kon treden.

T. H. S.

Op Vrijdag 14 September zijn reeds aangevangen
de colleges van de hoogeraren:

RAVENEK, HOOGWERFF, PEKELHARING, HEUVELINK,
EVERTS, TER MEULEN, GRINWIS PLAAT, VAN DER KLOES,
DE VRIES BROEKMAN.

Op Zaterdag 15 September vangt aan het college
van Prof. NELEMANS.

Op Dinsdag 18 September dat van Prof. GIPS.

Op Woensdag 19 September dat van Prof. BEHRENS.

Op Woensdag 19 September de colleges Elektrotechn. E₄.

—o—

In de groote zaal van den Stads Doelen hebben de vol-
gende inaugureele redenen plaats:

die van den Heer J. A. GRUTTERINK M. I. op Vrijdag
14 September, 2¹/₂ uur n.m.

die van den Heer VERRIJN STUART op Maandag 17
September, 2¹/₂ uur n.m.

—o—

PROPAEDEUTISCH EXAMEN.

Inlevering van de practicum-verslagen voor Natuurkunde
algemeene cursus en bijzondere onderwerpen wordt verzocht
voor Zaterdag 15 September bij den concierge van het
gebouw voor Natuurkunde en Electrotechniek (ingang
vóorzijde).

—o—

De navolgende candidaten worden uitgenoodigd zoo
spoedig mogelijk hun getuigschrift van voldoende afgelegd
eindexamen H. B. S. bij ondergeteekenden in te dienen:

G. BIRNIE, H. B. F. DE VRIES, A. J. L. VOGELS, W.
GROOTERS, L. M. VAN HENGELAAR JR., C. M. VISMAN.

w. g. M. DE HAAS,
secr. afd. der A. W.

—o—

Gelegenheid tot inschrijving Donderdag 20 Sept. van
10¹/₂—12 uur v.m., in de Prinsenkamer.

—o—

VEREENIGING GEDRUKTE HANDLEIDINGEN.

Verkiezing van een lid der Civiele Commissie op
Donderdag 20 en Vrijdag 21 Sept., van 12—1 en 4—5 uur
in het gebouw der Indische Instelling.

Bestuurscandidaat: F. H. DE FREYTAG, cand. civ.-ing.

Indien vóór Dinsdag 18 Sept. 12 uur 's middags geen
tegenindicatuur bij het bestuur is ingediend, is de Bestuurs-
candidaat gekozen.

Namens het Bestuur,
w. g. J. B. H. COENEN,
1e secr.

Naamlijst der Candidaat-Leden van het Delftsch Studentencorps. SEPTEMBER 1906.

J. W. G. van Andel, m.
H. A. van Anrooy, b.
F. H. Bakker, c.
J. J. Benedictus, w.
L. M. van den Berg, b.
W. van den Bergh,
F. H. van Beijma thoe Kingma, t.
E. H. Boissevain, w. e.
M. L. Burgdorffer, c.
Ch. J. F. Chaulan, c.
G. F. Cool, c.
J. H. Croockewit, w.
V. Disselhoen, c.
J. M. H. Dolk, w. e.
S. C. van Dorsser,
J. S. van Drooge, w. e.
W. A. Dwars, b.
H. E. P. van Dijk, w. e.
M. E. de Eerens, m.
J. M. Engelbregt, w.
R. M. E. Engel, w. e.
S. Figeo, w.
G. G. Freitag, t.

Voorstraat 23.
Voorstraat 58.
Oude Delft 228.
Oude Delft 110.
Spoorsingel 125.
Oude Delft 170.
Koornmarkt 49.
Havenstr. 40a.
Voorstraat 107.
Hypolitusbuurt 31.
Hugoplein 38.
Hugoplein 39c.
Koornmarkt 91.
Oude Delft 12a.
Voorstraat 79.
Oude Delft 37.
Peperstraat 9.
Oude Delft 32.
Oude Delft 42.
Koornmarkt 38.
Hugo de Gr. str. 117.
Koornmarkt 11.
Oude Delft 218.

J. van Gennep, w. e.
C. Giltjes, w. e.
C. Godefroy, m.
F. J. M. Goslings, w. e.
A. W. de Groot, c. b.
P. L. E. Happé, c.
A. M. Harthoorn, c.
I. Hartogs, e.
H. J. Herbig, e.
A. G. C. Heuff, c.
F. J. Heyligers, w.
E. Heijbroek, e.
A. van Hoboken, e.
A. Hofman, m.
W. Holleman, m.
S. H. A. Hölzenspier, e.
A. van den Honert, m.
W. F. van Hoogstraten, w. e.
G. W. F. Hoogeveen, t.
J. ter Horst Czn., c.
J. J. Huisman, c.
J. W. van de Kastele, c.
F. J. ten Kate, t.

Voorstraat 4.
Oude Delft 1.
Voldersgracht 15.
Voorstraat 38a.
Hugoplein 108.
v. Leeuwenh. 35.
Oude Delft 162.
Oude Delft 176.
Oude Delft 42.
Burgwal 16.
Hugoplein 109.
Hugo de Gr. str. 113.
Koornmarkt 53.
Verversdijk 75.
Havenstraat 7.
Brab. Turfmarkt 7a.
Koornmarkt 11.
Oude Delft 210.
Koornmarkt 101.
Markt 18.
Hypolitusbuurt 17a.
Oude Delft 128a.
Houttuinen 17.

J. W. Kleinbentinck, E.	Burgwal 16.	J. M. W. Sanders, w. E.	Voorstraat 38.
E. F. Klerks, c.	Coenderstraat 35.	T. S. G. J. M. van Schaik, w. E.	Markt.
E. E. Klerks, c.	Voorstraat 81b.	J. van der Scheer, T.	Voldersgracht 15.
T. A. G. Kleyn, c.	Oude Delft 130.	J. van der Schuyt, w.	Oude Delft 21.
J. Knaud,		G. H. van Senden, m.	Oude Delft 162.
F. M. Kok, w.	Oude Delft 4.	J. C. L. Smit, w.	Vlamingstraat 72.
A. H. J. Koreman, c.	Oude Delft 24.	H. F. J. Smit, c.	Jacob Gerritstr. 26.
J. Kortlandt, w.	Jacob Gerritstr. 16.	K. K. J. L. Steinmetz, c.	Oude Delft 218.
C. G. Kraijenhoff v. d. Leur, c.	Hugo de Gr. str. 87.	W. Th. H. Stibbe, w. E.	v. Leeuwenh. 9.
A. J. Langhout, c.	Stationsplein 2.	L. A. Stoop, E.	Oude Delft 56.
B. Ledeboer, T.	Westsingel 2.	H. E. Suyver, B.	Noordeinde 30.
F. Loeb, B.	Oude Delft 168.	A. H. Sweys, c.	Markt 37b.
G. E. Lutjens, E.	Hypolitusbuurt 8.	C. J. van der Sijp, m.	Hertog Govertk. 14.
D. J. van Marle, T.	Oude Delft 220.	W. Kaars Sypesteyn, T.	Oude Delft 249.
M. van Marwijk Kooy, w.	Kolk 3.	E. J. van Thiel, w. E.	Nieuwstraat 5.
A. Metzelaar Rz., w.	Havenstraat 7.	M. D. Tideman, c. en B.	Voorstraat 88a.
J. Meulenbelt, E.	Oude Delft 56.	A. E. van der Tol, w.	H. de Grootstr. 108.
C. J. Moll Schnitzler, E.	Oude Delft 224.	M. S. H. Trooster, E.	v. Leeuwenhoeks. 37.
C. B. J. Müller, T.	Oude Delft 35.	H. W. van Tijen, w. s.	Oude Delft 35.
F. J. Nellensteyn, T.	Markt 7.	S. Tymstra, T.	Oude Delft 28.
A. F. Netscher, c.	N. Plantage 12.	J. Utermark, c.	Oude Delft 176.
G. R. Nieboer, E.	Markt 52.	E. H. C. W. van der Veen, c.	Voorstraat 29.
J. M. van Nieukerken, E.	Havenstraat 17.	C. H. van der Velden Jr., c.	Vrouwjutteland 13.
C. J. van Nieuwenburg, w. E.	Koornmarkt 38.	H. W. Verloop, T.	
A. E. M. Nix, T.	Nieuwe Plantage 62.	H. Versteeg Cz., c.	Nieuwstraat 16.
A. A. Obreen, T.	Noordeinde 36.	E. R. M. Verspyck, T.	Voorstraat 77.
H. C. Olivier, w.	Havenstraat 8.	E. F. W. Völter, w. E.	
J. Onnes, T.	Noordeinde 36.	J. G. de Voogt, E.	Oude Delft 85.
J. A. Portengen, w. E.	Oude Delft 222.	H. C. M. Vrins, w.	Oude Delft 220.
H. N. Prins, w.	Koornmarkt 38.	H. J. Waterman, T.	Buitenwatersloot 40.
J. Quarles v. Ufford, c.	Oude Delft 42.	J. G. Wiebenga, c.	H. de Grootstr. 39c.
S. van Ravesteyn, c.	Koornmarkt 49.	T. L. Wiemans, w.	Oude Delft 55.
A. W. H. C. F. Reygers, w.	Oude Delft 153b.	D. P. Wiersum, w.	Rijswijk.
E. J. A. Rikmenspoel, m.	Coenderstraat 23.	F. R. Willink, w.	v. Leeuwenh.s. 18.
W. M. Roessingh v. Iterson, w.	Oude Delft 105.	K. van Wijhe, w. E.	Voorstraat 76.
H. A. H. de Ronde, c.	Voorstraat 69.	P. Wijn, B.	Voorstraat 69.
C. A. van Romondt, w.	Molenstraat 16.	J. Wijsman, E.	Hypolitusbuurt 8.
M. J. Ruychaver, c.	Oude Delft 110.		

ADVERTENTIEN.

Aan Heeren leden en Candidaat-leden van het D. S. C. wordt medegedeeld, dat ik dit jaar de prijzen van Foto's zeer belangrijk verminderd heb.

Foto's van donderjolen, inauguratiediners, ja zelfs alle kunstlichtopnamen, waarop voorkomen meer dan negen personen (foto's die voorheen bij mij kostten f 1,25 en het vorig jaar f 1,—) lever ik thans voor **f 0,75**, het formaat hiervan is 18 × 24 cM., dus de gewone grootte.

Grootere foto's zooals Groenenkroeg, Groenentoneel, Apollo, rij-jolen op formaat 24 × 30 cM. vroegere prijs f 1,50 en f 1,25, thans ongelooflijk ook voor **f 0,75**.

Is te ontbieden bij dag en nacht, zoowel in als buiten Delft. (Buiten de stad is voor inauguraties en rijjooldiners de prijs f 1,—).

Prijzen van foto's bij mij aan het Atelier COENDERSTRAAT 34,
vis à vis perron Hollandsche Spoor.

$\frac{1}{2}$ dozijn platin mat, Albumformaat, met proef vooraf	f 1,25
$\frac{1}{2}$ dozijn platin mat, Cabinetformaat, met proef vooraf	f 3,50
6 Albumportretten, glanzend	f 0,50
6 Cabinetportretten, glanzend	f 2,00

Billijkste fotograaf voor H.H. Studenten is dus

J. J. C. WITTE, Coenderstraat 34, Delft.

RIJ-JOOL.

Ondergeteekende beveelt zich beleefd aan voor de levering van
Appelbollen, Saucijzen- en Amandelbroodjes.

J. T. GUSSENHOVEN, CUISINIER,
Binnenwatersloot 30.

S. BRUIGOM,

Leverancier D. S. C.,
Houttuinen. Interc. Telef. No. 6.

Bloemenmagazijn en Kweekerij.

BOUQUETTEN, KRANSEN, VERSIERINGEN,
LOSSE BLOEMEN, POTTERIE ENZ.

Judaspenning en Makart
voor kamerversiering.

Speciaal ingericht tot verzending.

CHARLES ABRAAS
PHOTOGRAAF D. S. C.
OUDE DELFT 145
ATELIER EERSTE RANG.

ONDERSCHIEDINGEN:

'S-GRAVENHAGE 1904
GENUA - - - 1905
'S-GRAVENHAGE 1906
DRESDEN - - - 1906

Maison „HAAS”,

CUISINIER,

34 -:- KOORNMARKT -:- 34.

Door de steeds grootere aanvraag van **dagelijksche Diners** in diverse prijzen, heb ik met mijne **leveranciers** een **contract** gesloten, waardoor ik in staat ben **Diners** uit te zenden van af **50 cents** bij abonnement van **20 bons**. Ook **Diners** van 60 cents bij abonnement van **20 bons**. Diners van **80 cents** worden bij abonnement van **20 bons** geleverd tegen **70 cents**.

N.B. De bons zijn 30 dagen geldig en niet persoonlijk.

KOFFIE- en EETTAFELS disponibel.

W. VAN BAARLE.

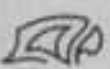

Coiffeur van het D. S. C.

SALON DE COIFFURE.

Voorstraat 12, Delft.

Gelegenheid tot Abonneeren.

 Parfumeriën en Toilet-Artikelen.

Gelegenheid voor KOFFIETAFEL.

Adres VERVERSDIJK 20.

KAMERS.

Flinke Kamers te huur, met ruim uitzicht, met gelegenheid te Dineeren, bij Holl. Spoor en halte Delftsche Stoomtram. RIJSWIJKSCHE PLEIN 33.

EGLISE WALLONNE.

Service tous les dimanches à 10 heures et demie.

Piano's en Orgels

tegen billijke prijzen te huur,

bij F. J. RAAR, Nieuwstraat 6.

B. H. TER BRAAKE.

Kok.

Banketbakker.

Leverancier

van het
D. S. C.

Binnenwatersloot 12 :-: DELFT.
TELEFOONNUMMER 177.

FRANS WARFFEMIUS,

voorheen 1e bediende bij W. VAN BAARLE,

CORPSCOIFFEUR,

heeft zich gevestigd **OUDE DELFT 222.**

Beveelt zich beleefd aan. Bediening ook aan huis.

„Stelio” Cigarettes.

NON SIBI SEEL OMNIBUS.

MICROSCOOP.

TE KOOP een **nieuwe Microscoop**, REICHERT, groot statief met Abbe's belichtings-apparaat, revolver enz. Objectief No. 3 en 8, Oculair 2 en 7; gekost f 200,—, nu voor f 130,—.

Adres GROOTHERTOGINNELAAN 104, DEN HAAG.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend,

W. DE HOOGH.

Joh. MULLER, Coiffeur, Choorstraat 42

Salon Comfortable Recommander.

Billijke tarieven.

Punctueele bediening.

Passage-Bureau

J. DE KUYSER & ZONEN,

Oude Delft 229 en 231.

Stv. Mij. „Rotterdamsche Lloyd”,
via Rotterdam-Marseille.

Stv. Mij. „Nederland”,
via Amsterdam-Genua.

Alle informatiën, zoowel voor passagiers als voor verzending van goederen, kosteloos verkrijgbaar.

D. HUURMAN,

HYPOLITUSBUURT 22.

GROOTE SORTERING:

STUDEERLAMPEN, GASKACHELS,
alle soorten van BADEN, enz. enz.

Prima kwaliteit Gloeikousjes.

Verhuren van Gaskachels.

Attentie voor het meest volledige, viertalige Technische Woordenboek der Nederlandsche Technici, dat geregeld met het Vakblad verschijnt.

 Bij J. WALTMAN Jr., Boekhandel, Binnenwatersloot, is de intekening opengesteld op

HET VAKBLAD

VOOR DEN

Werktuigkundige en den Electrotechnicus.

Onder Redactie van A. TEN BOSCH N.JZN en F. G. UNGER, Ingenieurs.

Uitgave van Æ. E. KLUWER - Deventer.

Prijs per jaar (52 wekelijkse nummers) MET Technisch Woordenboek bij den Boekhandel 12½ cts per nummer. Bij vooruitbetaling franco per post f 6,50 per jaar.

ZONDER Technisch Woordenboek bij den Boekhandel 10 cts per nummer, bij vooruitbetaling fr. p. post f 5.

De vierde Jaargang is aangevangen 1 April 1906 en bevat o. m.:

Scheepstoommachines.
Schakelschema's voor sterkstroom.
Planimeters.
Beschrijvingen van eenige fabrieks- en krachtsinstallaties.
Het nemen van patenten en octrooien op uitvindingen.
Stoomschuiven.
Scheepsbouw en scheepsvoortstuwens.
Zwakstroomtechniek.
Veiligheidsinrichtingen voor fabrieken en werkplaatsen.

Practische ervaringen uit den machinebouw.
Verlichting van Spoorwegmaterieel.
Loodzekeringen.
Stoomturbines.
Wisselstroomtechniek.
Vastheidsleer.
Mechanica.
Natuurkunde.
Scheikunde.
Stereometrie.
Volledig Technisch Woordenboek.

Proefnummers gratis. Complete vorige jaargangen, gebonden f 5,50.